

Григорь.

Нѣка хортуватъ хора-та, сто искатъ; ней какво й! Облица са хубаво като куконж и сѣкогы си има въ рѣцѣ-тѣ парицкы. Мжъ ѹ може ли да ѹ прави това?

Добра.

Какъ-то сж ма мене учили, не тѣй излѣзва; по добрѣ ѹе да ходи гола и боса, па да ѹе почетна: да н' ѹ мрази никой, да не гледатъ хора-та на неж сѣ криво око, и сѣкого да го ѹе срамъ да захортува сѣ неж. Хубаво ѹе, ти са струва, да ѹ мразятъ 'сичкы-тѣ комшии, никой да не дохожда въ кѣщѣ-тѣ ѹи да н' ѹ приема въ свой-тѣ си? А?

Григорь.

Це какво сте стори, кога тукашни-ти хора сж такви-шь.

Добра (разядосана).

Какво ще стори? Тукашни-ти хора сж такви-сь? Че кой вы кара васъ, па ми рѣчи, да дохождате тука, кога у васъ хора-та не сж като наши-ты? Защо си не налѣгате парцалы-ты у васъ, да си правите тамъ гнусотии-тѣ, че никой нищо да н' ви казва? Или ты нѣма какво да цапашъ, па казвашъ онова, коѣ-то нийдѣ не може да са тѣрпи. Азъ никакъ не мож ти повѣрва, нѣ ако си правъ, защо си оставяте прѣ-